

Pressemelding Oslo, 13/2/2014
NY UTSTILLING PÅ UNGE KUNSTNERES SAMFUND:

IDIOSYNCRASY MEANS ALLERGY

IVAN GALUZIN

21. februar – 30. mars 2014 | Åpning: 21. februar kl 19

Artist talk: 22. februar kl 14 på UKS

Møt Ivan Galuzin i samtale med Johanne Nordby Wernø, kurator og daglig leder på UKS

Ivan Galuzin | *Uten tittel*, 2013 | Olje og akryldispresjon på lerret

ALLERGISKE REAKSJONER

Med *Idiosyncrasy Means Allergy* presenterer Unge Kunstneres Samfund den største solo-presentasjonen av Ivan Galuzins arbeider til nå. Galuzin er et kjent navn på den yngre Oslo-scenen, og var midt på 00-tallet med å starte notoriske visningsrom som Galleri Galuzin og TAFKAG. Siden har han imidlertid satset målrettet på eget kunstnerskap og blant annet stilt ut på Kunstnerforbundet og Galleri Christian Torp.

Med *Idiosyncrasy...* er både entréen, foajéen, utstillingssalen og mezzaninen på UKS maksimalt istisk vis fylt opp med malerier, film, skulpturer og installasjon. Verkene er utført i et bredt spekter av materialer, fra tau funnet på stranden

og trestammer fra skogen utenfor atelieret på Romsås, til giftige kjemikalier. Arbeidene på lerret er mange, og vitner om Galuzins interesse for stadig utforskning av maleriets historie – eller, med utstillingstittelens terminologi, hans forsøk på å diagnostisere det.

MENNESKEKROPPENS AVFALLSSTOFFER

Blant utstillingens viktigste tematiske tråder finner vi interessen for den materielle menneskekroppen og dens prosesser, bestanddeler og avfallsstoffer. Temaet er en gjenganger i kunstneret, men i *Idiosyncrasy...* blåses det bokstavelig talt opp i større skala enn noen gang. En nøkkelse er en ny gruppe store lerreter der olje og akryl er byttet ut med kjemikalier som

fosfor og svovel – stoffer som finnes i menneskekroppen. De finnes også i sjøvannet som opptrer i filmen *Singular Impossibility*. Her er et tau innfiltret i garn skylt i land på en billedskjønn strand, og får av kunstneren selv sin tålmodige befrielse med mytologiske undertoner.

De monokrome eller nesten-monokrome lerretene er i målene 186 × 245 cm; kortsiden tilsvarer Galuzins egen høyde, mens langsiden er diktert av at bildet skal passe «the Academy Ratio», standardmålet som ble innført for kinobildet i 30-tallets Hollywood og erstattet tidligere, mer idiosynkratiske proporsjoner. Lerretets høyde tilsvarer også den kunstneren kan nå med oppstrakte hender.

VAKKERT OG STINKENDE

Der Galuzin tidligere har fremvist kjemikaliene analytisk og vitenskapelig, lagret i dertil egnede beholdere, tas de på UKS i aktivt bruk. Skulpturer og malerier henter til kroppens vakre og taktile, men også ekle, forgjengelige og utsatte natur (stinkende hud, skjulte lag under overflaten, foranderlige fargeskalaer). Andre «kropper» er ubåtene i *My Generation*, referanser til Galuzins russiske bakgrunn; bildene i pappmaché er laget på basis av motiver kunstneren har gravd fram i Murmansk' brukbutikker, amatørfotografier av militære ubåter. De er både flokk og enkelt-individer på samme tid, kanskje med referanse til utstillingstittelen. Idiosynkrasi betyr ikke bare «særpreget individuell egenskap», men betegner også tilstanden der en pasient viser allergiske symptomer på noe andre ikke ville reagert på.

OM KUNSTNEREN

Ivan Galuzin (Murmansk, 1978; bor og arbeider i Oslo). Siden han gikk ut fra Statens Kunstakademi i 2006, har Galuzin markert seg som en viktig figur på Oslos kunstscene, både som selvstendig kunstner og drivkraft bak noen av hovedstadens mest omtalte og diskusjonsskapende visningsrom, som Galleri Galuzin, TAKFAG, Brown, Dude Project Loft.

I sine arbeider har han holdt fast på menneskekroppen som sentralt referansepunkt og grunnlag

for estetiske og pseudovitenskapelige studier. Samtidig er det mulig å spore en mer konseptuell retning i kunstnerskapet i senere år, med balansen mellom patos og kunnskap som en stadig tilbakevendende spenningsfaktor. Maleriet er Galuzins kanskje viktigste medium, men også installasjoner, video og skulptur blir tatt i bruk for å dissekere kunstnerens interesseområder.

Blant hans tidligere utstillinger finner vi solo-presentasjonen *What Took You So Long* på Galleri Christian Torp (2012) samt en rekke gruppeutstillinger – blant dem *Nordic Art Today* på Etagi Contemporary Art Centre i St. Petersburg (2011), *Aspects of painting* på Akershus Kunstsenter (2011) og *Border District* på Haugar Vestfold Kunstmuseum.

Utstillingen *Idiosyncrasy Means Allergy* er støttet av Billedkunstnerenes Vederlagsfond og Norsk Kulturråd.

For mer informasjon, kontakt:

Maria Horvei
kommunikasjonsansvarlig
(+47) 480 36 708
m.horvei@uks.no

Vedlagte bilder:

Uten tittel, 2013
197 × 122 cm, olje og akryldispresjon på lerret
Foto: Roderick Hietbrink, UKS

If This Painting Turns Black, Call the Police, 2014
186 × 245 cm, svovel, bly, aske og blyant på lerret
Foto: Roderick Hietbrink

Kontakt oss for høyoppløselige bilder av utstillingen.

Ivan Galuzin | *Uten tittel*, 2013 | Olje og akryldispresjon på lerret | Foto: Roderick Hietbrink

If This Painting Turns Black, Call the Police, 2014 | 186 x 245 cm, svovel, bly, aske og blyant på lerret | Foto: Roderick Hietbrink